

Η ομιλία της Προέδρου του Ιδρύματος Θεοδώρου και Καλλιόπη Παυλή κας Καλλιόπη Προκοπάκη Παυλή κατά την εναρκτήρια εκδήλωση.

Καλώς ήλθατε στην εναρκτήρια εκδήλωση του Ιδρύματος Θεοδώρου και Καλλιόπης Παυλή, που γίνεται στον τόπο καταγωγής του. Συγχωρήστε με για το ότι διαβάζω αυτά τα λόγια, αλλά φοβάμαι μήπως η συγκίνηση με εμποδίσει να μιλήσω όπως αρμόζει.

Κάθε άνθρωπος έχει πολύ βαθύτερο περιεχόμενο από αυτό που έχουν αντιληφθεί όσοι τον γνωρίζουν. Υπάρχουν πλευρές του εαυτού μας που γνωρίζει μόνο ο Θεός. Γι αυτό όταν χάνουμε κάποιον που αγαπάμε χάνουμε πολλά που δεν είχαμε συνειδητά κατανοήσει, χάνουμε έναν ολόκληρο κόσμο.

Όσοι γνωρίσαμε και αγαπάμε τον Θόδωρο Παυλή, ξέρουμε ότι τα λόγια είναι φτωχά, δεν αρκούν να τον επαινέσουν και να τον τιμήσουν. Όσες λέξεις κι αν πω όσα χαρίσματά του κι αν απαριθμήσω, πάλι θα αισθανθώ ότι τον αδικώ. Γι αυτό θα αναφερθώ μόνο σε τρία χαρακτηριστικά του.

1. Ως γιατρός και χειρουργός υπήρξε διπλά αναγνωρισμένος: Από τους συναδέλφους του για την ιατρική σκέψη, τις γνώσεις και την χειρουργική του δεινότητα, αλλά και την άψογη και ηθική συνεργασία μαζί τους. Και από τους ασθενείς του, που τον λάτρευαν γιατί σε αυτόν έβρισκαν τον αληθινό γιατρό που δείχνει αγάπη και ενδιαφέρον. Με τη φροντίδα του η αγωνία γινόταν ασφάλεια και ο πόνος χαμόγελο.
2. Η αγάπη του για την μελέτη και τη γνώση ήταν μεγάλη, όπως και ο καθαρός και βαθύς στοχασμός του. Από παιδί με τις οικονομίες του, αντί να αναζητά αυτά που αρέσουν στα παιδιά, αυτός αγόραζε βιβλία. Ποίηση, λογοτεχνία, ιστορία, αρχαία ελληνική γραμματεία, ήταν αχώριστοι φίλοι του μέχρι το τέλος της ζωής του. Αγαπούσε την μάθηση, την προσπάθεια κατάκτησης της γνώσης και πίστευε στην αριστεία. Γι αυτό, ως επιβράβευση της προσπάθειας για μάθηση, αλλά και ως έκφραση αγάπης κι ευγνωμοσύνης προς το σχολείο, είχε καθιερώσει πριν ακόμη αρρωστήσει να χορηγεί ένα βραβείο για τον μαθητή/τρια που αποφοιτούσε με τον καλύτερο βαθμό από το Γυμνάσιο Κάμπου.
3. Δεν παραπονέθηκε όταν αρρώστησε, άλλωστε δεν παραπονέθηκε για τίποτα ποτέ. Αντιμετώπισε τις δυσκολίες της ζωής, αλλά την δύσκολη πορεία της ασθένειας με δύναμη, κουράγιο, υπομονή και αξιοπρέπεια. Ήταν πάντα χαμογελαστός και προσπαθούσε με κάθε τρόπο να περιποιηθεί τους φίλους που τον επισκέπτονταν στο νοσοκομείο. Μόνο μια φορά αναρωτήθηκε με λύπη: «δηλαδή όσα κατάφερα μια ζωή τώρα θα πάνε χαμένα; Οι σπουδές, τα χειρουργεία, οι αγωνίες, τα όνειρα; Κανείς δεν θα θυμάται πιά τ' όνομά μου;»

Κάπως έτσι γεννήθηκε το ΙΔΡΥΜΑ. Για να παραμείνει το όνομά του ως αληθινού ανθρώπου που γνωρίζει, αγαπά, και προσφέρει στους άλλους όσα ο ίδιος δημιούργησε, κυρίως σε νέους

ανθρώπους που αγαπούν και κοπιάζουν για τη γνώση και νοιάζονται για τον ανθρώπινο πόνο. Το παράδειγμά του είναι φωτεινό στην εποχή μας, όπου η ιδιοτέλεια συχνά κυριαρχεί.

Σκοπός του Ιδρύματος είναι η υποστήριξη και η προώθηση της υγείας και της παιδείας.

Δράσεις στον τομέα Υγείας:

(α) Η ενίσχυση της ιατρικής επιστημονικής έρευνας με (i) τη χρηματοδότηση ερευνητικών προγραμμάτων, (ii) την οργάνωση σεμιναρίων, συνεδρίων και άλλων επιστημονικών εκδηλώσεων, (iii) έντυπες και ηλεκτρονικές εκδόσεις επιστημονικού περιεχομένου, (iv) την ενίσχυση ανάλογων δραστηριοτήτων άλλων φορέων.

(β) Η διεξαγωγή ετήσιου ιατρικού συνεδρίου, κατά το οποίο θα παρουσιάζονται εργασίες επιστημόνων, θα αξιολογείται από επιστημονική επιτροπή η καλύτερη εργασία και θα απονέμεται στο συντάκτη της τιμητικό και χρηματικό βραβείο ύψους δύο έως τεσσάρων χιλιάδων ευρώ, ανάλογα με το μέγεθος, την αξία και τα έξοδα της εργασίας, κατόπιν έγκρισης από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος. Το Διοικητικό Συμβούλιο θα έχει δικαίωμα, εκτιμώντας τις εκάστοτε συνθήκες και δυνατότητες, να τροποποιήσει την περιοδικότητα του συνεδρίου και το ύψος του χρηματικού βραβείου.

(γ) Η παροχή οικονομικής βοήθειας σε ασθενείς που δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στα έξοδα της θεραπείας τους, οι οποίοι θα είναι ελληνικής ιθαγένειας και υπηκοότητας, χριστιανοί ορθόδοξοι και καταγόμενοι είτε από το Νομό Μεσσηνίας είτε από την περιοχή Σπηλίου Ρεθύμνης Κρήτης. Η παροχή αυτή θα πραγματοποιείται σε ετήσια βάση εναλλάξ ανά περιοχή καταγωγής των ασθενών, με την επιφύλαξη διαφορετικής απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος ανάλογα με τα εκάστοτε δεδομένα.

(δ) Η παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών για νοσηλευτική φροντίδα κατ' οίκον ασθενών.

(ε) Η παροχή ιατρικών υπηρεσιών πρόληψης σε συνεργασία με επιστημονικούς φορείς ή επιστήμονες υγείας.

Δράσεις στον Τομέα της Παιδείας

(α) Η χορήγηση υποτροφιών, οικονομικών βοηθημάτων και τιμητικών βραβείων σε σπουδαστές και μαθητές και ειδικότερα: (i) Η χορήγηση κατ' έτος υποτροφίας σε φοιτητή της Ιατρικής Σχολής Αθηνών, ελληνικής ιθαγένειας και υπηκοότητας, χριστιανό

ορθόδοξο, ο οποίος θα έχει αποφοιτήσει από το 2^ο Λύκειο Καλαμάτας και θα έχει εισαχθεί στην Ιατρική Σχολή Αθηνών με την υψηλότερη βαθμολογία. (ii) Η βράβευση κατ' έτος του πρώτου αριστούχου μαθητή της τρίτης τάξης του Γυμνασίου Κάμπου της περιοχής Αβίας Νομού Μεσσηνίας ή/και του Γυμνασίου Σπηλίου Νομού Ρεθύμνης Κρήτης, με τη χορήγηση χρηματικού ποσού. (iii) Η βράβευση κατ' έτος του πρώτου αριστούχου μαθητή της τρίτης τάξης του 2^{ου} Λυκείου Καλαμάτας ή/και του Λυκείου Σπηλίου Νομού Ρεθύμνης Κρήτης, με τη χορήγηση χρηματικού ποσού.

(β) Η χορήγηση και εγκατάσταση εξοπλισμού στα σχολεία της περιοχής Κάμπου Μεσσηνίας, 2^{ου} Λυκείου Καλαμάτας και Σπηλίου Ρεθύμνης Κρήτης, όπως βιβλίων, βιβλιοθηκών, ηλεκτρονικών υπολογιστών, βάσεων δεδομένων κλπ.

Τέλος, είχε δύο όνειρα που δεν πρόλαβε να τα πραγματοποιήσει και παρακαλώ, εάν κάποιος αρμόδιος μπορεί, να μας βοηθήσει στην πραγματοποίησή τους:

Το ένα ήταν να φτιαχτεί μια όμορφη κρήνη με ένα μικρό εκκλησάκι στη στροφή του δρόμου προς Σωτηριάνικα. Είχε γράψει και την επιγραφή που θα ήθελε να αναγράφεται στην κρήνη: **«Δωρεά του ιατρού Θεοδώρου Παυλή από τον κόπο του, για να ξεδιψούν και να προσεύχονται οι περαστικοί από το χωριό».**

Το δεύτερο όνειρό του ήταν μία συναυλία στην γέφυρα της Κοσκάραγας, ένα καλοκαιρινό βράδυ με φεγγάρι. Ήθελε να τιμήσει την γέφυρα, που όπως έλεγε, συνέδεε τα Μανιατόπουλα με την δυνατότητα μόρφωσης.

Δεν ήρθαμε εδώ μόνο για να τον θυμηθούμε και να λυπηθούμε που δεν είναι πια μαζί μας. Όσοι τον αγαπάμε, αυτό το κάνουμε καθημερινά. Ήρθαμε εδώ για να τρέξουμε μαζί του στο αγώνισμα της σκυταλοδρομίας, που τόσο αγαπούσε. Θέλουμε να του πούμε ότι ξέρουμε και εμείς να πάρουμε τη σκυτάλη που μας έδωσε σε αυτή την ζωή και να την πάμε παρακάτω, για να μένει το καλό σε αυτόν τον κόσμο

Σας ευχαριστώ

Καλλιόπη Προκοπάκη Παυλή

Καλαμάτα, 16/6/2018